



die onmiddellijk van hem in bewaring geven. En op de dag dat hem werd gesignaleerd, dat leden van de schuttersvereniging aan de overkant - in de Ploegstraat - vanuit de ramen van hun lokaal de exotische vogels als doelwit gebruiken, loopt hij er woedend heen en dreigt met de politie.

(Hij lacht zelfgenoegzaam).

Ze doen met hem niet wat ze willen.

(Paft)

Goed gedaan, Jefke! Je houding krijgt waardering! Zowel van het bestuur als van het publiek."

(Pauze)

Waar liep het dan mis?

(Zingt) Aan hand en voet gebonden/ Heeft men mij weggesleept/

Met dreigen en met schoppen/ Werd ik als slaaf verkocht/ Aan Sala/ Die bewoonde/ Een rijk huis bij de zee/ Door koningen en keizers/ Wordt deze man geëerd/ Maar door het volk van Ghana/ Wordt hij terecht gehaat/ Die Sala! Wat een varken.

"Vooruit!" schreeuwde hij, "Trek je bakkes wijd open. Ik wil in die lelijke smoel van je kijken. Een,

twee, drie, vier... je boktanden heb je nog allemaal, maar waar zijn verdomme je snijtanden? Voor iedere tand, die je mist ben je een stuk minder waard! Schorum! Ik zal je leren je tanden te verzorgen."

Hij schopte me gemeen.

"Je moet me helpen om die kisten verse groenten aan boord te brengen van het schip dat daar voor de kust ligt. Hahaha! Die lui durven niet aan wal komen. Ze denken dat we ze zullen besmetten. Natuurlijk, krijgen ze een druiper als ze onze wijven naaien. Maar dat is hun eigen schuld. Wat zeg jij er van schooier?"

Ik durfde geen geluid te maken, want ik wist dat hier regelmatig matrozen verdwenen. Daarom hield de bemanning van het schip zich op veilige afstand. Zelfs toen we de kisten aan boord brachten lieten ze zich niet zien. Zo bang waren ze.

"Maak dat jullie weg komen, schurftige honden!", riepen ze ons van ver toe. Bang waren ze om een ziekte van ons te krijgen die ze tot waanzin drijft. En wij dan? Wat moeten wij doen om ons tegen hen te beschermen? Het was een uitzinnige Sala, die de jongens tot wanhoop dreef. Een sprong

door het raam. Een ander hing zich op. Ik moest mijn hoofd koel houden. Om te overleven. We zaten opgesloten in het varkenshok en hielden ons muisstil om geen aandacht te trekken. Door de spleet tussen twee planken zagen we een sloep van het schip komen. Kapitein Meyers. Hij was groot en sterk. Sala omhelsde hem als een broer. (Hij zingt) De stoere kapitein Meijers/ Van 't schip 'De Magelaan'/ Die rond de wereld zeilde/ Zocht vogels voor de Zoo/ Hij kwam zijn vriend bezoeken/ Alleen des 's nachts per boot/ Zij dronken en zij speelden/ tezamen met de kaart/ (Hij spreekt)

"Sala verliest", fluisterde een van mijn neven naast me.

"Straks zal het er stinken."

"En die andere, die kapitein, propt zijn zakken vol met geld. Hij wint terug van wat hij daar even voor de verse groenten betaalde! Pas op!"

Sala was recht gesprongen en liep op ons hok toe. Hij trok de deur open, greep me bij de haren en sleurde me buiten.

"Kom hier, smeerlap, nu is het jouw beurt!"

En tot Meyers:

"Hier heb je wat, Meyers, die hier zet ik in. Hij is de beste die ik heb. Je hele bezit tegen hem!"

Ik moest naast hem op de grond gaan liggen en hij bond me vast aan zijn stoel. Ze speelden als bezetenen. Als gekken. Hier een ruiten tien. Daar een klaveren boer. Een aas. Nog een aas!... (Hij zingt) Tot 't ongeluk van Sala/ Ging diens geluksster uit/ Zodat hij heeft verloren/ Het hemd, dat hij aanhad/ En nog bleek het te weinig/ Om Meijers te voldoen/ Daarom vroeg die van Sala/ Yoko moet er bij/ De vogels krijg ik gratis/ Voeg hem er nog aan toe. (Hij speelt). Ruiten, klaveren, en vier maal een aas. Sala verloor nogmaals. Hij was razend en schopte me op zijn smerige manier naar kapitein Meyers toe.

"Hier. Pak hem. Neem hem mee. Ik wou, dat hij je ongeluk bracht, rotzak die je bent. Ik wou, dat je schip verging."

En terwijl Sala vloekend naar binnen verdween bleef Kapitein Meyers lachend op de veranda achter.

"Hé, Sala, ik heb je bij je pietje, hé... Hahaha... Ik heb je bij je pietje ...!"

Maar dan werd hij opeens stil, omdat zijn blik op me viel. Hij krabde in zijn haar en aarzelde. Wist niet wat te doen.

En dan...

"Kom", zei Meyers niet onvriendelijk. Hij nam mijn touwen trok me mee. Iets zei me dat ik gered was. Dat ik aan de hel van Sala was ontsnapt. Ik volgde heel gewillig.

"Tot volgend jaar, stomme kloot van een Sala!", riep Meyers.

"Ik hoop, dat je tegen die tijd je verstand terug hebt gevonden...Hahaha!..." En hij bracht me met zijn roeiboort aan boord van de Magelaan. (Hij zingt) Aan boord werd alles beter/ Al was ik even ziek/ De zeelui waren nukkig/ Maar geeneen die mij sloeg/ 'k mocht slapen bij de vogels/ Die ik te voeren gaf/ Op dek mocht ik niet komen/ In 't ruim was plaats genoeg / En niemand, die mij stoorde/ Als ik niet lastig was/ (Hij spreekt) De matrozen begrepen er niets van. Ze wilden me vermoorden. "Dat rotjong zal ons geen geluk brengen, kapitein. Laat hem hier. Gooi hem in zee."

Maar Meyers gaf geen kik. Sloot me op. In het ruim. Bij de papegaaien. Het was er volslagen